

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plutarchu Chairōneōs Ta Sōzomena Panta

Continens Vitas Parallelas Graecè & Latinè

Plutarchus

Francofurti, 1620

In Aristidem annotationes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1340)

Miror & Chrysantam, quem Xenophon. annotatque, ἀμύμων πῶν ἐν τῇ παιδείᾳ Χρυσάντου, Guarinus, Atque in hac disciplina Chrysantam probo: imperite. Non enim intellexit, παιδείας hic ci-

tari Xenophontis opus de Vita & disciplina (viti Cic. in Bruto exposuit) Cyri: in cuius operis libro quarto ad initium hac historia refertur.

IN ARISTIDEM ANNOTATIONES Guil. Xylandri & Herm. Cruferii interpretum.

Aristides æqualis fuit Themistoclis, Plataica præsertim pugna, & translato secundum eam à Spartanis ad Lacedæmonios imperio nobilis. Quadriennio prope post eictum Athenis Themistoclem decessit. autor Æmilius Probus.

318. d. Vnum arbitratur summum magistratum, à quo annus nomen habet] Xyl. vertit, Magistratum, qui Eponymus appellatur. & annotat, πῶν ἐπώνυμον ἀρχῶν. Interpres, Magistratum insignem. Quem? Apud Athenienses nouem fuerunt antiquitus in magistratu collegæ, prætores fortasse dixeris Latine, quorum vnus forte ad id lectus, publicis literis & actis inscribatur: quem admodum apud Romanos consules Latinos signabant nomine Fastos. Id quod sic habere, paulo infra in hoc lib. Plutarchus ostendit, vbi disputatur quando Eponymus fuerit Aristides. Horum ἐνεία ἀρχόντων fit etiam supra mentio in vita Pelopidæ, & in lege quam recitat Æschines ἐν Τιμαρχῶν, Ἐάν τις Ἀθηναίων ἐπιτροπὴν, μὴ ἐξέτω αἰτῆν ἢ πέντε ἀρχόντων ἡγεύσθαι. Cætera fere Paulan. Laconicis cui plus quam vili grammaticorum tribuo fidei.

Ibid. E. Hic puerorum chorum quem cyclium vocant] Xyl. vertit, Cyclicos pueros. & annotat, Ita apparet dictum fuisse chorum qui dithyrambos caneret. Vide Suidam.

319. e. Ac Themistocles in sodalium se coniiciens] eis ἐπιτροπῆν ἐμβάλων ἑαυτὸν. Sic vocat amicorum & sociorum suorum quasi factionem. Facilitatem Barbarus, valde inepte: sed & pleraque incommode verterat. Quid esset ἐπιτροπία, etiam apud Lylandrum indicauimus.

320. a. Nisi & Themistoclem & se male perderent] Xyl. vertit, Nisi ipsum una cum Themistocle in barathrum præcipitassent. & annotat, Βάρραθρον, quasi foueam si diceres. malui tamen Græcam vocem relinquere. Carcer fuit, aut fouea veniūs, in Attica, in quam solebant fontes conijci, tanquam in puteum aliquem, & ibi perdi. Vide Suidam, Harpocrationem, & Comment. Aristoph. Pluto, ad versum, Οδοῦν ἰσολοιστῆν σὺ τὸ Βάρραθρον γίνεσαι. Supra in Mario, de Iugurtha in carcerem coniecto, noster eodem est vsus vocabulo. Et quidem extat fragmentum Diodori Siculi lib. 31. in quo ea est carceris descriptio, quæ optime his congruit quæ de barathro Græci habent.

Ibid. b. Quum fusi in Amphiarum ab Æschylo iambi] Extant in Tragedia quæ inscribitur Ἐπὶ Ἀθῆναις: habent autem absolutam boni viri descriptionem.

321. d. In quibus Callias iadiser] Xyl. vertit, Facifer, quod genus sacerdotum. & annotat, Δαδούχος, is est qui sacris solennibus facem gereret: qui erat honor magnus, & sacerdotium nimirum. Nam & Pausanias pro magna felicitate refert quod in progenie Leontis ad quartum vique gradum ea dignitas permanisset: in Atticis. Interpres Antistitem vertit, minus recte, quod notauit etiam Cælius lib. 28. cap. 26. Antiq. lectionum.

322. a. Expugnatores] Xyl. vertit, Poliorcete, & annotat, Vt Demetrius Antigoni F. reliqua Ptolemaeorum & Seleucorum cognomina. Aquila Pyrrhus à suis est cognominatus.

Plutarchus in vita eius.

323. a. Et diuersa sane fecit atque Achilles vota] Qui iniuria ab Agamemnone affectus, nihil aliud in votis habuit quam vt ipsole præliis abstineret, grauib. cladibus affecti Græci ipsam desiderarent. Locus est Iliad. α.

325. a. Ad Oresteum] Arbitror oppidum Arcadiæ intelligi de quo Paulan. Arcadicis & Eurip. extremo Oresta. Porro autem hostes suos Spartani ξένους, hospites seu peregrinos, ita ὑποκειζόμενοι vocabant, lenitate verbi tristitiam rei mitigante: quomodo Tullius ait, apud Latinos hostem dici eum qui esset perduellis. antiquitus enim hostem eundem fuisse atq; peregrinum: 1. Off. Eodem sunt apud Herodotum lib. vltimo.

328. c. Non vt illis pro agro & urbe tantum] Xyl. vertit, Pro agro & urbe, vt Spartanis. annotatque, ὡς δούλοισι, est in Græco libro. Barbarus, Vt maiores nostri, vertit. quod minime probo: quum inter hanc & Marathoniam pugnam non plures tredecim anni intercesserint, vt ex historia ratione apparet. itaque illud δούλοισι malui ad Lacedæmonios referre, qui in partem gloriæ Salaminæ & Marathonicæ non veniebant. nam ad Persas referre non video quam commode possem. Locus qui ex Herodoto paulo ante citatur, est in Calliopa.

329. e. Itaque multis obiectis ceteris] πολλά παροχήμενοι ἢ γέρον] γέρον, ἢ, cratem vimineam significat, seu (vt Cæsar vocat) vineam: vt apud Polyb. lib. 8. Arrianum lib. 1. id huc non pertinet, πὸ γέρον autem, vox est multa significans, præcipue autem parmæ cotio inductam: quomodo cum alii, tum Arrianus lib. 1. αἰ α βαο. Ἀλέξανδρ. vritur: εἰς δὲ δὴ δὲ τὸ γέρον καὶ τὸ ἡωρατος ὄβριμα πηγαί. Plutarch. in Æmili de Perseo triumpho, inuenta aut inter cætera arma, etiam Θώραξ γέρον. Lucianus Anacharside, καὶ γέρον ἐν τῇ ἀριστῆ. Eustath. in Dionysiam ait quadrangulum esse scutum, non retriangulum, sed hominib. figura contentum. Plam autem seu missile telum etiam significat: e constat: & in Antonio sic autor noster vritur, in Actiacæ pugna descriptione. Hic priorem notionem, vt loco huic congruam, posui. interpres dissimulauit. De cupidibus dixi in Camillo. τῆς ἀννάκας non puto recte legi, sed πῆς, vt alias: sicut & Latini, Horatius, alii que.

330. e. Vindicis hanc quondam] In meo codice hoc epigramma mutilatum est. Nam & primus versus est deprauatus. & pentameter ei subiectus doest. Ego vnde restituum, in præsentia non habeo. Sentum integrum extuli. Paulo post Μυρατίδην legi, & Θεοχαίτων. Cur ita, non est obscurum. Eos autem versus sic est interpretatus idem Xylander, Hanc quondam Græci superatis hostibus aram, Libertas patria quum suauitasterit, Et profligatis seruata est Græcia Persis, Munus Eleutherio constituere Ioui.

332. b. Ad cœnas & inferias inuitat] Xyl. vertit, Ad cœnam & sanguinem fusum vocat. annotatque, Interpres ἡμιώως inferias dixit. In Græco autem non ἀιμοκουρίας, sed αἱμακουρίας legendum. quomodo Pindarus εἶπε ἰλυμπ. α. & ipse Scholiastes & Varinus habent. Vox est & Dorica & Bœotica. nam Bœotii Doricam fere habebant dialecton: quod ostendere exemplis possemus, si locus ferret.

IN CATONEM MAIOREM ANNOTATIONES Guil. Xylandri & Herm. Cruferii, interpretum.

Catonem hunc maiorem inscribo, vt ab Vtiensi distinguam. vocatur etiam Censorius, à censura, & ab aliis & saepe à Plinio. Fuisse eum Tusculanum, cum aliunde tum ex oratione Ciceronis pro Plancio constat. Gentilitatem autem & seriem Catonum explicat Gellius lib. 13. cap. 18. quod dignam est, & vtile etiam lectu. De ætate eius paulo infra annot. uinus. Floruit maxime tempore belli cū rege Antiocho.

336. c. Sicut alterum corpus] ὡς πρὸς ὑπερὸν σῶμα, quæ sequuntur καὶ ἢ καλῶν; virgula sunt distinguenda, vt intelligi possit esse dictam hoc orationem non modo necessariam, sed & in bonis ac honestis per se rebus facundiam esse, ἢ ἢ καλῶν.

Crufer. lectorem admonet vt videat num legendum sit, Organum virtutum vnicum & necessarium.

337. a. M. Curii] Manius, non Marcus, prænomen fuit Curii: quanquam & hic & sæpissime alibi Marcus libris pro Manio sit ab imperitis ingestus librariis. In comparatione & expresse & recte scribitur Μανίος Κούριος. Triumphauit autem cum alias, tum de rege Pyrrho, neque ter modo, sed quater, vt ex historiis ostendit Sigonius: Plutarchus ter modo triumphasse dicit, quod ouationem inter triumphos non retulit: ouauit autem, de iunctis Lucanis. Itaque Cicero etiam in libro De Senectute eum de Samnitibus, Sabinis ac